

ISRAËL IN DE BIJBEL – EEN KORTE SAMENVATTING

a. Israël in het licht van het Oude Testament.

- Exodus 4:22. Israël is “Gods *eerstgeboren zoon*”.
- Deuteronomium 7:6. Israël is Gods *uitgekozen volk* uit alle volken op de aardbodem”.
- Deuteronomium 32:10. De HEERE beschermde Israël “als *zijn oogappel*”.
- Psalm 17:8. “Bewaar mij (uitverkoren, gelovige David) als uw oogappel, verberg mij onder de schaduw van uw vleugels”.
- Zacharia 2:8. “Wie u (*de teruggekeerden naar de HEERE / de bekeerden van hun slechte wegen*)(1:3-4) aanraakt, raakt zijn oogappel aan”.

b. Israël in het licht van het Nieuwe Testament.

- Romeinen2:28-29. Want de (natuurlijke) Jood is NIET een Jood (in de ogen van God) ... maar alleen hij die in zijn hart besneden is door de Heilige Geest is een echte Jood (d.w.z. iemand die van God lof ontvangt).
- Romeinen9:6. NIET allen die uit (het natuurlijke) Israël voortgekomen zijn, zijn (het geestelijke = het uitverkoren gelovige) Israël”.
- Romeinen9:27. “Al zou het getal van de (natuurlijke) Israëlieten zijn als het zand van de zee, slechts het (uitverkoren gelovige) overblijfsel zal behouden worden”.
- Romeinen10:9-13. “Vanaf de eerste komst van Jezus Christus “is er geen enkel onderscheid tussen Jood (die in Christus gelooft) en Griek (die in Christus gelooft). Want Jezus Christus is Heere van allen (mensen uit alle volken) die Hem met hun hart geloven en met hun mond belijden (aanroepen)”. Alleen zij zullen zalig (verlost) worden.
- Romeinen11:5,7. “In deze tegenwoordige tijd (en in elke generatie) is er een overblijfsel (van uitverkoren, gelovige Joden evenals van uitverkoren, gelovige heidenen) ontstaan overeenkomstig de verkiezing van de genade”. Andere Joden (en heidenen) zijn verhard!
- Romeinen11:25-26. “Er is voor een deel verharding over Israël gekomen totdat de volheid van de (uitverkoren, gelovige) heidenen (en het deel van uitverkoren, gelovige Joden die niet verhard zijn) is binnengegaan (in het Koninkrijk van God). En zo zal heel (niet het natuurlijke, maar het geestelijk = het uitverkoren, gelovige) Israël zalig worden”. Jezus zegt: “Uit hen die U (God) mij gegeven hebt, heb ik niemand verloren laten gaan” (Johannes 18:9).
- Romeinen11:32. “God heeft *allen* (de natuurlijke Joden en de natuurlijke heidenen) in ongehoorzaamheid opgesloten om zich over *allen* (de uitverkoren, gelovige Joden en heidenen) te ontfermen” (zie Romeinen5:12-19).
- Galaten 6:14-16. “Het ware Israël van God” bestaat alleen uit mensen voor wie de (zondige) wereld door Jezus Christus gekruisigd is en zij voor de wereld; die een nieuwe schepping (wedergeboren) geworden zijn (2 Korinthe 5:17).
- Efeziërs 3:5-6. “Het geheimenis, dat in de oudtestamentische periode niet bekendgemaakt is, maar nu (in de nieuwtestamentische periode) geopenbaard is aan de apostelen ... namelijk dat de (uitverkoren gelovigen uit de) heidenen mede-erfgenamen (van de uitverkoren gelovigen uit Israël) zijn en tot hetzelfde lichaam (de Gemeente) behoren en mededeelgenoten zijn van zijn (Gods) belofte in Christus, door het Evangelie.”
- Johannes 10:16. Jezus heeft nog andere schapen (uit heidense schaapskooien/volken) die niet van deze (Joodse) schaapskooi (volk) zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen mijn stem horen en het zal worden één kudde (één volk van God) en één Herder.
- Het volk van God is NIET de moderne staat van Israël in het Midden-Oosten!

c. Definitie van Israël als Gods volk.

Gods volk, Israël (niet de ongelovigen, ongehoorzamen, maar de uitverkoren, gelovigen in Israël) gedurende de oudtestamentische periode:

- wordt *niet beëindigd* (bij de eerste komst van Christus) *of vervangen* (door de Kerk/Gemeente van het N.T.),
- maar wordt in het Nieuwe Testament *voortgezet* op een hoger vlak van werkelijkheden (in plaats van schaduwen) (Kolossenzen 2:17; Hebreeën 9:7-10)
- *en uitgebreid* (vergroot) om de uitverkoren gelovigen in Jezus Christus in de heidense volken op te nemen/in te sluiten.

Jezus Christus in de brief aan de Hebreeën is:

- Gods Laatste Woord (Openbaring) van zichzelf aan de mensheid (i.p.v. de oudtestamentische profeten (1:1)
- *de ware ‘Eerstgeborene Zoon van God’ (i.p.v. het volk van Israël¹ (1:5)*
- de permanente/eeuwige Hogepriester (i.p.v. tijdelijke hogepriesters als Mozes en Aaron (5:10)
- Degene die de oudtestamentische wet veranderd, vervuld en opheft² (7:12)
- de Middelaar en Borg van het betere/nieuwe verbond (i.p.v. het oude verbond)(7:22; 9:15; 12:24)
- de ware Erfgenaam van Gods oudtestamentische beloften³ (9:15; 12:2)
- de Leidsman en Voleinder van het Bijbelse geloof (i.p.v. het voortzetten van het oudtestamentische geloof (12:2)
- de Grote Herder van de schapen (i.p.v. de koningen, profeten en priesters van het Oude Testament)(13:20).

¹ zie Exodus 4:22

² zie Mattheüs 5:17, Kolossenzen 2:14; Efeze 2:14-15

³ zie 2 Korinthe 2:20

De volgende stellingen komen in de diverse onderdelen uitgebreid aan bod:

1. Regels voor de uitleg van profetieën in de Bijbel. Het Oude Testament moet gelezen en uitgelegd worden in het licht van de nieuwtestamentische openbaring.
2. De uitverkoren gelovigen in Egypte zijn het begin van Gods volk onder de heidenen. De Egyptenaren zijn symbool voor de uitverkoren gelovigen in de heidenvolken.
3. De uitverkoren gelovigen in Israël zijn het begin van Gods volk onder de joden de Israëlieten zijn een symbool van de uitverkoren gelovigen in het Nieuwe Testament – een vergelijking tussen de uitdrukkingen voor “het volk van God” in het Oude Testament en in het Nieuwe Testament.
4. Het Bijbelse standpunt: ‘Israël’ is de gemeenschap die de God van de Bijbel dient.
5. Gods verbond met ‘zijn volk’ (Israël in het Oude Testament. En de Gemeente in het Nieuwe Testament).
6. Gods eeuwige verlossingsplan begon niet met Abraham, maar bestaat al in alle eeuwigheid.
7. Gods verbond met Abraham en met Mozes was nooit ‘onvoorwaardelijk’.
8. Gods oude verbond en nieuwe verbond uitgelegd (Hebreeën 8:6-13).
9. De onjuiste uitgangspunten van de bedelingenleer.
10. De zogenaamde ‘onvervulde beloften’ aan Israël.
11. De wet veranderde onherroepelijk bij de eerste komst van Jezus Christus (Hebreeën 7:12).
12. De voorgeschreven feesten gedurende de oudtestamentische periode.
13. De christelijke feestdagen (Hebreeën 9:24; Hebreeën 11:10,16).
14. De oudtestamentische gebruiken voortgezet in het Nieuwe Testament (Handelingen 10:28,34-35).
15. Verlossing is voor de uitverkoren gelovigen vanuit de joden in de eerste plaats, maar ook voor de uitverkoren gelovigen vanuit de andere volken (Romeinen 1:16).
16. Paulus verwerpt de argumenten van de joden tegen zijn argument dat zowel joden als niet-joden veroordeeld voor God staan (Romeinen 2:1-29 en Romeinen 3:1-8).
17. Het woord “wet” heeft meerdere betekenissen in de Bijbel (Romeinen 2:12-16).
18. De voorrechten van Israël (de uitverkoren gelovigen in Israël) (Romeinen 2:25 – 3:2; Romeinen 9:4-5).
19. De wet werd bij de eerste komst van Christus vervuld (Romeinen 10:4).
20. Het uitverkoren gelovige overblijfsel van Israël is ‘Gods volk’ (Romeinen 10:18-21; Romeinen 11:1-6).
21. God heeft maar één volk in de Bijbel en dat is niet het natuurlijke volk Israël, maar het geestelijke volk dat bestaat uit alle uitverkoren gelovigen in alle volken (Romeinen 10:12).
22. De wortel van Israël en van de Gemeente is Jezus Christus. Christenen zijn niet op de joden geënt, maar de uitverkoren gelovigen vanuit de joden en vanuit de heidenen zijn beiden op de wortel (Christus) geënt (Romeinen 11:16-18).
23. Het natuurlijke volk Israël wordt niet verstoten, maar wel gedeeltelijk verhard (Romeinen 11:1-2,25-27).
24. ‘Het geheimenis’ is niet dat God alle joden in de toekomst gaat verlossen (Romeinen 11:25-26).
25. De genadegaven en roeping van God zijn onberouwelijk.
26. Gods verlossingsplan voor de joden vanaf de eerste komst van Christus volgt precies hetzelfde patroon als zijn verlossingsplan voor de niet-joden (Romeinen 11:30-32).
27. De nieuwtestamentische Gemeente vormt geen deel van het judaïsme of zionisme.
28. De breuk tussen de joden en de christenen.
29. Het enige bewijs voor de scheiding tussen joden en joodse christenen is de vervolging van christenen door joden (Handelingen 15:1).
30. Bid voor de vrede van welk Jeruzalem? (Psalm 122:6).